

EPERJESI LAPOK

Sárosmegeye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „Sárosmegeyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

főtcza, 98. sz. a.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főtcza 2. sz. a.
Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DIJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentelen levelek csak ismerős kezektől fogadhatnak el.

Eperjes, ápril hó 8.

Lapunk egy előbbi számában rámutattunk azon öröndetes jelenségre, hogy városunk képviselte s általában közönsége határozott haladási programot követ s kívált a legutóbb lefolyt években számos tanújelét ad annak, hogy áldozatoktól sem riad vissza, valahányszor városunk közállapotainak emeléséről van szó.

A jelzett haladási irányzat létezéséről sok üdvös intézkedés és intézmény tanúskodik, melyek részben máris, részben pedig a jövőben fogják éreztetni jótékony hatásukat.

Ilyenek: a ronda „Fekete sas“ épület korszerű átalakítása, a színház felépítése, a honvéd-laktanya kibővítése, a malmok újjáalakítása s czélszerűbb felszerelése, a szegények ellátására szánt alap megalkotása, a tűzoltóság szervezése s állandósítása, a régi vízvezeték helyreállítása, a szövőgyár hathatós támogatása, az erdőkezelés reformja, a laktanyák adoptálása, a városi kórház korszerű berendezése, rajziskola rendszeresítése s illetőleg újjászervezése, az annyira szükséges építészeti hivatal felállítása stb.

S mindez néhány rövid év műve. Ha számba vesszük a város szorult anyagi helyzetét, csekély jövedelmeit s az igények szaporodásával progresszív arányban évről évre fokozódó kiadásokat: be kell ismernünk, hogy városunk közönsége nem nézte tétlenül a dolgok folyását, hanem megértette a kor intő szavát, mely azt prancsolja, hogy: segits magadon és az Isten is megsegít.

Ezzel azonban nem azt akarjuk mondani, hogy elértük a határt, melynél immár megállapodhatunk; korántsem!

Tudjuk jól, hogy a teendőknek még egy egész halmazával állunk szemben, hogy még igen sok és igen fontos feladat vár megoldásra s hogy mindaz, a mi már tényleg megtörtént, még csak a kezdet. De épen, mert ezzel tisztába vagyunk, múlhatatlanul szükségesnek tartjuk, hogy az ezentüli haladási programja tervszerűleg megállapíttassék.

Mert sok mindenféle az, a mire még szükségünk van s a mit mi akarunk, de — kevés a pénz, mely rendelkezésünkre áll. S ezen körülmény az, mely akaratusunknak categorikus imperativumaként határt szab.

Igaz ugyan, hogy communitásoknak gazdálkodási rendszere a dolog természeténél fogva lényegesen eltér a magánosoknak gazdálkodási rendszerétől.

A magános — ha józanul gazdálkodik — bevételeihez arányítja kiadásait. Egy városnál ellenben első sorban a szükségletek jönnek tekintetbe, melyek mellett a költségfedezet módozatai másodrendű kérdést képeznek. Ha pl. arról van szó, hogy az utcákat világitani kell, nem üthetjük el a kérdést azzal, hogy: nincs miből. Ily esetben a költségfedezetről gondoskodnunk kell, akár egyik, akár másik módon. Nagyon természetes azonban, hogy ezen elvnek alkalmazásában óvatosan kell eljárunk s nevezetesen meg kell különböztetnünk a szükséges kiadásokat a képzeltektől, a sürgőseket azoktól, melyek halasztást tűrnek, a jövedelmezőket az in-

produktívektől stb., mert máskülönb a jelzett elvkétélű kardként könnyen ellenünk fordulhat.

Ezek oly iránypontok, melyek a haladás programjának, a működés egymásutánjának megállapításánál figyelembe veendőek.

Kumulálni a kívánalmakat és teendőket, nem czélszerű. Nem czélszerű pedig azért, mert akkor csüpa fa miatt nem látjuk az erdőt. Egyszerre sokat akarni, a midőn erőink csekélyek, annyit tesz, mint koczkára tenni mindent.

Azért ismétljük, a mit már előző cikkünkben is hangsúlyoztunk: azt t. i., hogy a működés tervszerű programját meg kell állapítani, s hogy ebből folyólag nem tartjuk czélravezetőnek az olyan eljárást, a midőn egyik képviselő ezt, egy másik amaz, egy harmadik pedig ismét a maga kedvezé eszméjét állítja előtérbe, mindegyik a magáét tartván legfontosabbnak, legsürgősebbnek és életkérdésnek.

Egy „képviselő“ a „Sárosmegeyei Közlöny“-ben előző cikkünkre reflektálva, kíváncsi volt megtudni, hogy melyek azok a kedvezé eszmék? A tisztelt „képviselő“ úr, úgy látszik, nem igen vesz részt a városi közgyűlésekben, különben megismerkedhetett volna a felszínen úszó napi kérdésekkel.

De hát felsoroljunk azokat részletesen.

Vannak képviselők, kik a vízvezeték, a csatornázást tartják elsőrendű szükségletnek (s ezekhez tartozunk mi is); mások szabályszerű laktanyák építését (költségcsökkentés mintegy 1/2—1 1/2 millió) tekintik elsőrendű életkérdésnek; a kisebb fontosságúak közül valók: a főtcza befásítása, nyugdíj-alap létesítése, állandó gát felépítése, a czeméthei fürdőház átalakítása, a mezei utak kiépítése, új járdák építése, egyes még ki nem vezetett utcák kiburkolása, a világitó szerek tetemes szaporítása, a vásártér áthelyezése stb. stb.

Ime néhány kedvezé eszme. Tessék azoknak előirányzatait összegezni s az összegezés eredményét a városnak rendes bevételeivel, melyek évente átlag 70—80,000 frtot tesznek, szembesíteni. Ha továbbá számba vesszük azt, hogy ezen elég szerény bevételek is, — minthogy nagyobbára bérjövödelmekből állanak — részben rendetlenül, némi részben pedig egyáltalában nem folynak be; és ha számba vesszük, hogy a jelenlegi kiadások is csak tetemesen felemelt pótlékkal fedezhetők s végre: hogy a várost máris oly jelentékeny kölcsönök terhelik, melyek hiteleinek ez idő szerint korlátot szabnak: így könnyen megtaláljuk városunk jelenlegi financerterjeszkedési képességének fokmérőjét.

Ne ringassuk tehát magunkat illúsiókban, de számoljunk a körülményekkel. Tény az, hogy mindent egyszerre nem létesíthetünk; haladjunk tehát fokozatosan. Alkossuk meg először azt, a mi a legszükségesebb s csak azután beszéljünk egyébről.

A működési program létesítése a képviselőtestület és a városi hatóság feladata. Mi részünkről úgy vagyunk meggyőződve, hogy első szükség a lejtmezés és a csatornahálózat tervének elkészítése. Ezen dolognak végére kell járni. Következik a vízvezeték s azután a csatornahálózat kiépítése. A normális kaszárnyákat stb. hagyjuk azutánra.

A vízvezeték ügyének előkészítésére máris ki van küldve egy bizottság. Nem akarunk annak praejudikálni, de részünkről úgy vagyunk meggyőződve, hogy azt a vízvezeték, melyre nekünk szükségünk van, csak úgy fogjuk megkapni, ha Wein terve fog létesíttetni, a ki e tekintetben az ország első szakteknitelye. Oly vízvezeték, mely valamely környékbeli forrás vizét hozná be a városba, nem sokkal több előnyei járna, mint a jelenlegi „Kunszt.“ Kár volna tehát minden krajczárért, mely ez irányban kiadatnék.

A mire nekünk szükségünk van, az a Wein által tervezett vízvezeték. Ez ugyan tetemes költségekbe fog kerülni, de itt csakugyan nagyfontosságú kérdéstről van szó.

A költség tudomásunk szerint mintegy 40,000 frt. Nehány ezer forintnyi alapunk már van ezen czélra, első feladat tehát most az, hogy gondoskodjunk a még szükséges költségfedezetről.

Nézetünk szerint ez volna a működési programunk legtermészetesebb kiinduló pontja.

A megyei szegényügy.

(H. B.) A szűkölködés sokszor szülőanyja a haladásnak, — de még többször forrása a vétkeknek és a goncszágának. Mennél nagyobb a szegények száma s mennél kevesebb gond fordítatik a szegénység okainak eltávolítására; annál könnyebben terjednek az erkölcselenség, a jog-és vagyonbizonytalanság s a rendőri kihágások.

Mai időben, hol a törvényhozások gondja inkább a szociális kérdések megoldása felé gravitál, a szegényügy is azon égető kérdések közé tartozik, melynek megoldása nemcsak humanisztikus, nemcsak emberbaráti, hanem főleg első sorban eminens politikai szempontból is kívánatos.

Középkori patriarchális viszonyaink alatt némely tekintetben védelem alatt létezett jobbágy, munkás és proletár, napjainkban már egészen önmagára állani kényszerül; átalakulási korszak alatt élünk, a vagyon megosztása aránytalanabbá válik, és az agráris, a kereskedelmi, forgalmi és produkcionális krízisek és átalakulások alatt a szegénység — az illetők önhibáján kívül — mind nagyobb és nagyobb tért foglal.

Ezekkel szemben, mint minden államban, nálunk is el lett fogadva azon elv, hogy a szegényeket végkép önmagukra vagy a véletlenre hagyni ellenkezik, nemcsak a morállal, hanem az állam rendeltetése, sőt magával a társadalom jól felfogott érdekeivel is, s hogy a szegény-ségélyezés vagy a magánjóltevőség, vagy az állami, vagy pedig a községi adakozási rendszer alkalmazása által kell hogy paralizáltassék.

Nálunk a községek rendezéséről szóló 1871. évi törvény a szegényügy kezelését a községek tendói közé sorozza, kimondván, hogy minden község a helyi viszonyokhoz képest gondoskodni tartozik mindazon szegények ellátásáról, kik magukat községyel nélkül fentartani egyáltalán nem képesek.

Ha pedig az ellátás csak a községi lakosok rendkívüli súlyos megterhelésével eszközölhető, a község kivételesen a törvényhatóságnak s ha ez sem bírna, az állam ségélyét veheti igénybe.

A törvény ezen intézkedése, mely első olvasásra természetesnek és czélszerűnek látszik, társadalmi szempontból, községek szegény voltánál s szegényeink nagy számánál fogva, a gyakorlati életben holt betűnek bizonyult be. Megyénk területén a szegények ellátásáról ki sem gondoskodik s a valóban munkaképtelen és a mindennapi kenyeret megkeresni nem tudó proletáraink és szegényeink száma ijesztő módon szaporodik.

Megei alispánunk — ki a nagy horderejű
szociális kérdések helyes méltatása iránt különös
érzékkel bír — e kérdésben is, egészen a gyar-
korlati élet álláspontjára helyezkedett, midőn e
kérdés czelszerű megbirálása érdekében a megye
területén létező szegények összeírását elrendelte.

Az összeírás megtörtént — s eredménye
valóban igen leverő és szomorú.

Számokkal be lett bizonyítva, hogy a községi
törvény ez ügyben holt malaszt; mert kitűnt,
hogy megeyünkben van igen sok oly község, mely-
nek nincsen sem szegény-alapja, sem a községi
szegények eltartására szánt alapítványa.

Ez összeírás szerint, a községi szegényalap
az alsó-tarcai járásban 82 frt 90 kr., a felső-
tarcaiban 986 frt 15 kr., a sirokaiban 1162 frt
83 kr., a tapolyiban 386 frt 24 kr., a szekesőiben
136 frt 30 kr., a makoviczai járásban meg épen
nincs szegényalap. Nincsen szegényalapja Eperjes
városának sem, Bártfa városé 2628 frt 60 kr.,
K.-Szebené meg épen csak 848 frt 84 krt tesz.

Még leverőbb a helyzet a szegények eltar-
tására szánt alapítványok tekintetében. A három
sz. kir. városon kívül — Eperjes 13,538 frtnyi,
Bártfa 4,620 frt 56 krnyi, N.-Szeben 500 frt ala-
pítvánnyal bír — a megye 6 járása közül csak
kettőnek van alapítványa: a f.-tarcainak 205
frtnyi, és a sirokaiknak 30 frt 85¹/₂ krnyi, míg
az alsó-tarcai, a tapolyi, a szekesői és makoviczai
járásokban egyáltalában nincsen ily alapítvány!

És e meglevő csekély alapokkal és alapít-
ványokkal szemben, a szegények száma arányta-
lanul igen nagy. Van ugyanis, az alispáni össze-
írás szerint a megye területén 670 munkaképtelen
községbeli illetőségű, 50 munkaképtelen kóborló
idegen és 238 tizenégy éven alól koldus gyermek.

Tehát majdnem 1000 lélek — existenzia,
kenyér nélkül!

Nagy e szám, s ha a szerencsétlenek ellá-
tására egyénenként csak 50 frtot számítunk, 50
ezer forintra volna szükségünk. Ily összegnek
előállítására a megye képtelen s ily alapon a
szegényügy rendezése nem is gondolható.

Számolva e helyzettel a megei alispán azon
expediensre jött, hogy a koldusok hatóságilag
megállapíttassanak s a kóbor koldulás eltiltása
mellett, elhelyezésükre az egyes községek kötelez-
tessenek. Az egyénenkénti ellátás így egyre-
másra aligha kerülne többé 25—30 frtnál, s ha
mégis valamely községre időszakonként nagyobb
teher háromolnék, e túlterhet törvényhatósági
segély útján lehetne fedezni. A koldusgyermek-
eket azonban nem tartja czélszerűnek a közsé-
gekre bízni, s azok részére törvényhatósági szeg-
ények házána felállítását tartja szükségesnek.

Valóban nemes czél, mert itt nemcsak arról
van szó, hogy a gyermekeket az ehhaláltól, hanem,
hogy az erkölcsi silyedéstől is megmentsük!

És azután a megei szegényháznak felállítá-
sa nem is kerülne oly sokba, mint első pillan-
atra látszik. Ily szegényház nem is azon czélből
volna berendezendő, hogy abban a gyermekek
munkaképes koruk után is nevedjenek, hanem
azon czélből, hogy abba felvétetvén, kellő gondozás
után jobb módú családoknál volnának elhelyez-
zendők, a fennmaradottak pedig munkaképes
koruk elérte után mesterségre vagy szolgálatba
adatnának.

Bizonyítást sem igényel, hogy ép testű, egész-
séges gyermekeknek 10—12 éves korukban helyet
lehet találni, mert hiszen nincs az a középbirtokos,
kinél egy ily korú gyermeknek nem lehetne any-
nyira hasznát venni, hogy az élelmezése meg-
szolgáltnak ne volna tekinthető.

De feltéve, hogy a felfogadott gyermeknek
egyáltalán nem lehetne élelmezésének megfelelő
hasznát venni, már magában véve azon tudat,
hogy kiemeljük őket az útca salakjából s belőlük
rendes munkásokat nevelünk, bizonyára épen
a birtokos osztályra nézve nagyobb haszon, mint
azon csekély élelem, mely különösen az oly ud-
varoknál, hol több cseléd tartatik, alig jöhet
számba.

Azon gyermekek pedig — és csak azok —
kiket nem lehetne így elhelyezni, a szegények
házában volnának eltartandók s ha ezeknek szá-
mát 50—70-re teszszük, eltartásuk financiaiális
terhet el lehetne viselni, mert a nagy-sárosi szeg-
ények háza elegendő volna azoknak befogadására
s a tartási átalány személyenként 50—60 frtnál
többé alig kerülne.

Szó van tehát 3000—3500 frtnyi költségről,
mely a törvényhatósági alapból volna fedezendő
s ha ez sem volna elég, végső esetben ¹/₂%-nyi
megei pótlék által lehetne a hiányzó összeget
pótolni.

Nemes a czél, megérdemli, hogy a megei
bizottság tagjai e czéllal behatóbban foglalkoz-
zanak. A megei háztartásról szóló új törvény
tágas tért nyújt az autonomikus kezdeményezés-
nek, s azt hisszük, hogy egyetért velünk minden
emberbarát, ha kimondjuk, hogy e törvénynek
életbeléptetését aligha lehetne nemesebb intenció-
val megkezdni, mint a szegényügynek rendezésével.

Tisztujtítás!

(H.L.) Tisztujtítás! Restauratio! Varázs hatású
szó a nem rég mult időben, melynek hallatára
pezsgett mozgott mege, város. E válságos időpont
közledeivel felébredett a szenvedély, új lángra
lobbant az önérdék, a hazafiság örve alatt akarván
érvényre emelkedni. Ilyenkor népesedtek a ven-
déglok, a bor- és sörházak, hol sok üres és haszon-
talan szövéltáskák sok igen tudós eszme is
megpendített. Mindenki újból e haza polgár-
ának kezdte érezni magát, a hazáért evett, s a
költővel szólva: „Nagyot ivott a hazáért.”

Tündérmékeknek látszanak ezen jelenetek az
ujkori nemzedék előtt, csak az apák és nagyapák
elbeszéléseiből ismeri azokat. Mai nap a tisztujtítás,
a restauratio szó nem villanyozza fel többé az
embert; hiszen hogyan is tudna lelkesülni oly
intézmény mellett, mely sok átszűrés, destilláció
után a választói jognak csak árnyékát hagyta fen.
A közlede tisztujtítás nem nyugtalanítja senkinek
álmát; oly közönyös, oly hideg marad a választó,
mintha a megejtendő választásnál nem is az ő
érdeke forogna szóban. Tapasztaljuk e közönyös-
séget s-erte széjjel e hazában; tapasztaljuk ezt
feltűnő módon itthon nálunk is.

A legközelebbi május havára esik városunk-
nál a tisztujtítás. Valljon lett-e már csak beszéd
tárgya is ez esemény? Nem igen nagy, és csak
indirect befolyása és hatása van az egyes választó-
tónak, hisz nem ő választja tisztviselőit, hanem
hozá járul azoknak választásához az által, hogy
a képviselő testületbe választja a tagok számának
egy negyedrészt. Mert a képviselő testület fele-
része virilistákból áll, kik adójuk kegyelméből
lesznek törvényes városi képviselőkké, a második
fele résznek felelőse, tehát az egészenek egy
negyede nem esik választás alá, mert három év
előtt lesz választva, megbízásuk cyklusa pedig
tart hat évig és így csak az egész testületnek
egy negyede esik a tisztujtítás előtt választás alá.
De e csekély befolyás, melyet a törvény enged,
sem használjuk fel arra, hogy e 27 választandó
tag valóban az általános bizalom kifolyásának
tekinthető, holott az eddigi választásokban az
összes választók egy igen csekély töredéke
vett részt.

Arról pedig, hogy a megmaradó 81 kép-
viselő tag csak előleges összejövetelben is tana-
kodott volna a városi tisztiségek mikénti betöl-
téséről, vagy épen abban egyezett volna meg,
hogy a városi hatóságnak valamennyi tagjai megma-
radjanak eddigi helyeikben, erről hallgat a króni-
ka. Minden esetre vagy végtelen nagy indolentia,
vagy annak bizonyítása, hogy mi állapotainkkal
mindenben és teljesen meg vagyunk elégedve.

Vagy igaz! Hisz létesült egy képviselői pol-
gári kör! Adame! ubi es? Alusssa a boldog üdve-
ző álmát! Van neki elnöke és alelnöke is, kik
úgy látszik megeleglik a választatás dicsőségét,
lételöknek, s még kevésbé működésüknek eddig
még semmi jelet nem adták! Nem találják-e czél-
szerűnek, időszerűnek, hogy ezen kör épen most
kezdjen mozogni, működni, tenni? Várva várjuk,
hogy aléltságból kivetkőztetve, életet öntsön a
közönyös képviselői testületbe, hogy felvillanyozza
— az egész város nem teheti — legalább azon
testületet, mely hivatva van a várost, s annak
minden választóit képviselni. Kiváló örömtűnkre
fog szolgálni, ha legközelebbi számunkban regis-
trálhatjuk és constatálhatjuk ez egyet ebredését
a halottakból. Vederemo!

Eperjes sz. kir. város polgármesteré- nek 1882. évről szóló jelentése.

Tekintetes városi Közgyűlés!

Midőn a városi közigazgatás összes ágai felett
jelentésemet a mult 1882-ik évre beterjeszttem, kö-
telességemnek érzem egyuttal némely közérdekű,
a városi élet viszonyaira kiható eseményekről meg-
emlékezni. Ezek sorában első helyen felemlitem
a kassai püspök Ö Nagyméltósága bőkezű ál-
dozatkészsége folytán díszesen felépített felsőbb leány-
tanintézet épületének maga az alapító püspök által
m. évi szeptember hó 4-én történt ünnepélyes fel-
szentelését és rendeltetésének való átadását. Meny-
nyiben ezen ünnepélynél nemcsak a róm. kath.
hitközség, hanem az összes városi lakosság val-
láskülömbőség nélkül és a megei hatóság is részt
vett, az nemcsak megfelelő fénynyel ment végbe,
hanem a lakosság felhasználta az alkalmat, hogy
az áldozatkész főpapnak hódolatát s hálás elösmé-
rését nyilvánítsa. Ezen érzelem különösen kifeje-
zést talált a városi közgyűlésnek szeptember hó
6-án 4733. sz. a kelt azon határozatában, mely
szerint Ö Nagyméltósága városunk díszpolgárává
egyértelműleg megválasztatott.

Az ipar emelésére nézve fontos mozzanatot
képezett a városi közgyűlésnek szeptember hó
13-án 4568. sz. a kelt azon elhatározása, mely
szerint a „Zöldfá“-hoz czégezett városi épületet
udvartelkével együtt — de a kertet ide nem értve
— a városunkban berendezendő kézi és mecha-
nikai szövégyár és iskola czéljára, 1882-ik évi
október hó 1-től számított 10 egymás után követ-

kező év tartamára, azon kikötéssel átengedte:
hogy az átengedett helyiségek csakis a megejelt
czélra használtassanak; hogy azok azon nem várt
esetben, ha a gyár és iskola bármilyen okból mege-
szünnék, azonnal a város szabad rendelkezésére
visszaessenek s hogy az átengedési tiz évi időtar-
tam elmúltával az épületen és telkén netalán esz-
közlött javítások, helyreállítások, adoptálások s
építésekért a város közönségétől semminemű kár-
pótlás ne követeltethessék, és amennyiben a szó-
ban forgó helyiségek ingyenesen engedtettek át,
önkenyét értetődik, hogy ezen épületek fentartásá-
ról a tiz évi időtartam alatt a vállalat leend kö-
teles gondoskodni.

Ellenben kötelezte magát a város azon esetre,
ha a „Zöldfá“ kert telkén épületet állítana fel,
a jelenleg fennálló helyiség éjszakra nyíló ablakai
előtt, a szoba világosságának fentartása czéljából
szakértőileg megállapítandó megfelelő szabad tér
hagyására.

A nagyméltóságú m. kir. földmívelés-, ipar- és
kereskedelemtügyi Miniszterium a városnak a hazai
szövéipar fejlesztése érdekében tanusított ezen
áldozatkészségeért 15.575 sz. a. elősmérését kife-
jezvé, egyuttal értesíté a város közönségét, hogy
ezen iparintézmény érdekében a kassai kereske-
delmi és iparkamara 400 frt segélyt helyeztet
kilátásba, Haltenberger Rezső kassai kékfestő gyár
tulajdonosa pedig mint vállalkozó a következő kö-
telezettségek mellett a vállalat vezetését átvette:

1) A kézi- és gépszövéés tanfolyama Eperjes
város által e czélra díjtalanul átengedett épület-
ben tartandó. A felügyeletet a vállalkozó eszközli.

2) A munkások első sorban a kézi szövéésre
tanítandók. E 4—6 heti tanfolyam alatt a növen-
dékek a miniszteriumtól segélyben részesülnek
(Személyenként a tanfolyam alatt 6—10 frt). E
tanfolyam után az ügyesebb szövéők (10—15 szem-
ély) a miniszteriumtól kézi szövéőszéket nyernek.
A javított szövéőszékekkel bírók a vállalkozótól
felvett lánczfonalat kapnak, kész szövetért pedig
a megfelelő bért. A vállalkozó köteles bárkinek,
ki e vidéken szövetni óhajt, csekély közvetítési
díj (maximum 10%) mellett a szövetést közvetíteni,
s pedig olyképp, hogy az első munkálatokért csak
a keményítő árát s a munka végzésénél alkalma-
zott munkások napszámát számíthassa fel, míg a
hajtó erőért s felügyeletért mit sem számíthat. A
vállalkozó jelzett kötelezettségénél fogva nem
vállal kötelezettséget arra nézve is, hogy a kézi
szövéőket folyton munkával lássa el. Saját érdek-
nél fogva azonban igyekezni fog mentül több meg-
bízásra szert tenni.

3) A kézi szövetést megtanult leányok közül
a legügyesebbek a gépszövééshez fognak vétetni.
Itt a tanfolyam 4—6 hónapig fog tartani, mely idő
alatt a tanítványokat a vállalkozó díjazza. Ugyan-
csak a vállalkozó adja a szükséges fonalakat, vala-
mint a gép hajtásához szükséges tüzelő anyagot
is. Köteles továbbá az 5 szövéőgépnél valamint
segédgépeknél a munkásokat, mihelyt kellő jártas-
ságra tettek szert ujabakkal felcserélni, illetőleg
évenként 15—25 munkást nevelni. Ily fokozott
mérvben két évig eszközöltetik a munkás képzés,
s ez időn túl oly mérvben a mint ezt viszonyaink
szükségessé fogják tenni. Végre köteles még a
vállalkozó a gépszövéésben kitanultakat, addig míg
szükség leend rájuk, munkával ellátni. Alkalmaz-
hatja őket vagy saját költségén felállított szövé-
gépeinél, avagy a kézi szövéőnél, melyet már előbb
sajátítottak el; ámde köteles e 2 év alatt képzett
30—50 munkást, mihelyt szükség leend rájuk,
félévi előleges értesítés után a miniszterium által
kijelölt gyárosnak átadni.

4) A kézi szövéés tanítóját a tanfolyam tar-
tamára a miniszterium fizeti; épu a gépszövéés
tanítóját is az első 2 évben. Később azonban csak
oly esetben, ha a vállalkozótól kívántatnék, hogy
egy éven alóli tanfolyamot tartson. A tanítókkal
való rendelkezés felelősség mellett a vállalkozótól
illeti, ennél fogva a tanítók felvétele és elbocsáj-
tása a kir. ipari felügyelővel egyetértőleg eszköz-
lendő.

5) A vállalkozó előbb jelzett szolgálatai fejé-
ben azon kedvezményben részesítendő, hogy a
tanműhely összes felszerelése 5 év után 3000 frt
lefizetése mellett, minden kötelezettség nélkül,
birtokába menjenek át, avagy hogy 10 év után,
mely idő alatt a már ismert kötelezettséggel bírna,
a berendezés minden ellenérték szolgáltatása nél-
kül, tulajdonába menjen át. Ezen kedvezmények
egyik vagy másik alakban való igénybe vétele a
vállalkozó szabad választására bízatik.

Végül értesíté még a miniszterium a város
közönségét, hogy a vállalat létesítése érdekében
az államot érdeklő kötelezettségeket átvállalja s
egyuttal intézkedett, hogy a vállalat czéljaira szük-
séges felszerelések beszereztesse, az épület
átalakítása keresztül vitessék s alkalmas szövé-
tanítók szerződtesse, végre hogy úgy a gépek
beszerzésével, mint a berendezés és az üzlet ve-
zetésének felügyeletével és ellenőrzésével Rejtő
Sándor m. kir. ipari felügyelőt megbízta.

A kézi szövéőzetési iskola, — a mint a mult
közgyűlés alkalmával szerencsém volt jelenteni —
már is megnyitottat, a mechanikai szövéőszékek
felállítására pedig folyamatban van.

(Folytatása következik.)

kas Gu
a közö
minden
A
teszem
élesfűl
minden
társula
társula
telten
K
adott t
thea“
műek
szerepl
ballépé
hasonló
s nagy
net, me
val sze
völtat
mint I
alakítot
játéka
játékku
baráti
mer S.
évből i
hévvel
Erdélyi
az isme
játékok
szerepl
zésről.
nak elm
igényt
A dara
ezen es
Finum
játéká
Göndör
iskoláz
közönsé
személy
multun
melynek
kező k
hálás k
tött, m
lehetett
V
jezésse
előadás
G. k. a
növény
kemény
lökődé
kerül a
és még
és rend
két Ran
s a má
Hegedű
emelke
George
Jaques
hangját
Rantza
rült vo
és mel

Eperjesi színház.

Mint már mult számunkban kiemeltük, Farkas Gusztáv színtársulatáról csak jót mondhatunk; a közönség is már-már belátja, hogy e társulat minden igényeinek képes megfelelni.

Apróbb hibáktól és baklövésektől eltekintve, teszem: a hangos sűgás, egyes darabokban egyes élesfűlű színészek szerep nem tudása, a mely hibák minden uj, a szervezés első nehézségeivel küzdő társulatnál előfordulnak s könnyen legyőzhetőek, a társulatnak tulajdonképeni művészi értékéről ismételtelen csak elismeréssel kell megemlékeznünk.

Különösen kiemelendő a hét folyamában előadott színművek közül az „Odette”, „Egy csésze tea”, „A falu rosza” és „A két Rantzau” címűek. „Odette” előadása teljesen sikerült. A címszerepben Erdélyi Gizella k. a. kitűnően adta, a ballépéseinek következményei alatt önmagával meghasonlott, elzúllott és gyermeke után epedő anyát s nagyvilági nőt. Különösen hatásos volt ama jelenet, melyben Berangere (Derzsényi Etelka) leányával szembesítve, érzi az anyai érzelmek magasztos voltát s kénytelen azokat elfojtani. Toldy Ferencz, mint Latour gróf teljesen helyén volt, kitűnően alakított. Feltűnt Gyarmathy Gusztáv (Bechonnell) játéka is, különösen ama jelenetekben, a hol pessimistikus philosophiáját, önszívének jóságával és baráti érzelmeivel, maga czáfolja meg. Végre Krémer S. (Philippe), mivel már alkalmunk volt mult évben is színpadunkon találkozni, elismerésre méltó hévvel s rokonszenvenesen adta szerepét.

„Egy csésze tea”. Meglepően sikerült. Toldy, Erdélyi G. k. a. és Kövesy Gy. bravourral adták az ismeretes, szelleműs egyfelvonásos francia vígjátékot. Különösen Kövesy remekelt a „vetélytárs” szerepében, s ha leszokik a „szelleműs” rögtönzésről, szerepen kívüli oda nem tartozó dolgoknak elmondásáról, ez esetben játékaival mindenkor igényt tarthat a teljes elismerésre. „A falu rosza”. A darabot már többször láttuk, de a jó előadás ezen estét is élvezetessé tette. F. Wanzély Irma Finum Rózi szerepében nemcsak énekével, de játékaival is egyaránt jól hatott a közönségre. Göndör Sándor, Mihálovits által adva, szép, csengő iskolázott, érces hangjával teljesen megnyerte a közönség tetszését. Boriska, Erdélyi G. k. a. által személyesítve, annyira kifogástalan volt, hogy bámultunk a női természet azon agilis elaszticitásán, melynél fogva az egymással homlokegyenest ellenkező karakterek alakítására is képesítve. Hogy a hálás Gonosz Pista szerepe Kövesy által jól adható, mondanunk sem kell. Oly szerep az, melyet lehetetlen rosszul játszani.

Végre „A két Rantzau”, a szokásos műkifejezéssel élve, „fényestélye” volt az eddigi színi előadásoknak. Hegedűs, Toldy, Krémer és Erdélyi G. k. a. egyiránt remekeltek. A közönség folyton növekvő érdeklődéssel és tapssal kísérte a két keményfejű és keményszívű Rantzau tusakodó gyűlölködését, mely közé, mint két malomkö közé, került az ellenséges apák gyermekeinek megindító, és még amazoknak gyűlöletét is kiegyenlítő, erős és rendületlen szerelme. Gyönyörű jelenet volt a két Rantzau találkozása, az egyiknek önmegalázása s a másiknak diadalmaskodó gögje! E jelenetben Hegedűs és Toldy a drámai művészet magaslatára emelkedtek. Igen szépen sikerült Krémer (Rantzau Georges) philippikája is, melylyel atyja (Rantzau Jaques) felé fordulva, az erőteljes meggyőződés hangján korholja, inti, kéri benne a makacs Rantzaut. E hatalmas philippika még jobban sikerült volna, ha a fokozatosan emelkedő melegező és melegítő hangsúlyozást, melynek a rögtönzés

jellegével kell birnia, mindvégig megtartotta volna. Erdélyi G. k. a. mint Luise kitűnő volt ama jelenetben, midőn szeliden bár, de a rantzau jellem határozottságával szembeszáll s nem hajlik meg a gyűlölettől elvakított, őt szíve elleni házasságra kényszerítő atyjával. Előismerésre méltóan játszott Lipcseiné Anna (Mariae Anna) s végre Újvárosy Albert (Florence) igen jámborul adta a szánalmas és bártortalan tanítót.

Egyszóval, az eddigi estélyek után nem mulaszthatjuk el a társulatot a közönség pártfogásába melegen ajánlani.

Különfélék.

— **A közönség köréből.** T. szerkesztő úr! A tegnapi tüzeset alkalmával Horowitz úr házának oltalmazásánál, Ébrey András úr s egy általam nem ismert önkényes tüzoltó elszántságuk és ügyességük által a jelenvolt közönség szemelattára annyira kitűntették magukat, hogy a csendes est mellett, egyedül ezen urak határozott fellépésének volt köszönhető, hogy a tűzvész a szomszédos környezetre ki nem terjeszkedett. A közvetlenül érdekeltek óhajának vélek tehát kifejezést adni, midőn a nevezett uraknak sikeres közbenlépésükért ezennel nyilvánosan köszönetet mondok. Fogadjon szerkesztő úr nagyrabecsülésem kifejezését, melylyel maradok Eperjesen, 1883. évi ápril 1-én. Kolbay János.

— **Eperjesi „Széchenyi-Kör”.** A kör zene- és képzőművészeti szakválasztmánya által folyó hó 6-án rendezett zeneestélye a kör legsikerültebb estélyei közé sorolható. Wagner „Tanháusernyitány”, a zongorán előadva Windt Artur és Sztelho Gerő urak által, úgy technikai mint előadási szempontból kifogástalan volt. Igen tetszett Mecznér Zoltán és Sándor urak mély érzéssel előadott tülkölőjátéka. Erre következett Schubert „Andante Alto vivoce az A-moll szonátából” Abraham James úr ismert ügyes zongorajátékával. Abraham James úr, mint mindig, ez alkalommal is, a nála már megszokott művészetével játszott. Igen érdekes volt Reményi Ede „Magyar ábrándja”-nak előadása. Zongorán és hegedűn adták Makoviczky Gizella úrhölgy és Fekete Imre úr. A kisasszony zongorajátéka azok közé tartozik, mely közvetlenül hat, így csak az képes játszani, ki maga is érzi azt, a mit játszik, s e hatást még fokozta Fekete úr ügyes hegedűjátékával. Erre következett V. rdi „Imá”-ja Nabukodonozor dalműből, énekelte a kör dalköre. E dalkör az egészséges mag, mely idővel hatalmas daltársulattá fogja magát kinőni. Minden fellépésénél ujjabb és figyelemreméltóbb haladást tanusít. Végre a műsor zárpontja Donizetti „Furioso” dalmű kivonata volt, eljátszva a kör buzgó és serény zenekara által.

— **Köszönetnyilvánítás.** Berger Hermann úr, a „Fekete sas” szálloda bérlője, az eperjesi dalegyet által folyó évi márczius hó 15-én rendezett emlékkönyv alkalmával szíves volt részünkre 60 darab széklet, tekintettel a hazafias célra, ingyenesen átengedni, mely szíveségeért alólítottak az eperjesi dalegyet nevében és megbízásából kötelességünknek tartjuk Berger Hermann urnak hirlapilag is köszönetet mondani. Kovaliczky Elek, e. i. elnök. Kaczián e. i. jegyző.

— **A Zöldfa-épületben** berendezett szövőgyár gőzkazánját vízzel ellátó vezeték elkészült s a gyárban magában a mechanikai szövőszekek felállítását folyamatban van.

— **A soóvári műkedvelők** az ott létesítendő gyermekkert javára f. hó 6-án színelőadást rendeztek, mely alkalommal az „Angolosan” című kétfelvonásos és az „Eigensinn” című egyfelvonásos vígjáték kerültek színpadra. Mindkét darab szépen sikerült s a szereplők, kivált a hölgyek, sok tapsot arattak. Közönség szép számmal volt jelen. Előadás után a soóvári kaszinó helyiségeiben kedélyes táncmulatság volt, mely csak a reggeli órákban ért véget.

— **Jelmezestély a sirboltban.** Egy lyoni lap a következőket írja: Mult év márczius 18-án halt meg itt egy gazdag nőtlen fiatal ember, ki türelmetlen rokonaira négy millió frankot hagyományozott. Az örökgyónak azonban úgy látszik volt gondja arra, hogy örökösének örömét megrontsa egy kissé, mert a végrendelethez sajátkezűleg a következő záradékot csatolta: „Mindez összegek csak akkor fizetendők ki, ha örökösöm eskü alatt kötelezik magukat a következők megtartására: 1. A sirbolt, melybe temettetem, olyan nagy legyen, mint lakásom ebédlője, és télen valamint hűsebb nyári napokon fűtessék. 2. Halálom napján minden rokonom köteles sirboltomban megjelenni; a sirbolt e napon 66 lámpával legyen megvilágítva. Egy tojásdad asztalon, mely koporsómat és emlékkövét körülveszi, pompás lakoma legyen, s ezen minden örökösöm provencei paraszt-jelmezben köteles részt venni. A vacsora után következzen a bál, mely legalább is négy óra hosszát tartson. 3. Örökösöm nyitott kocsin hajtsanak a sirboltba és a sirboltból, hogy a mulatság ünnepélyeszerű jelmezes menethez hasonlítson.” A halálozás évfordulója már közvetlen közelében van.

— **Humor.** Moser német vígjáték-íróhoz nemrég ezt a kérdést intézte valaki: „Igaz, a mit az újságban olvastam, hogy ön legújabb szindarabjért 50,000 márkát kapott?” „Igaz, de fájdalom papírpénzben!” „Hisz az nem baj!” „Dehogy nem, a pénz csak a papíron van, t. i. az újság papírján.” — **Tanfelügyelő:** „Kedves tanító ur, nagyon meg vagyok elégedve az ön osztályával, csak azt akarom bizalmasan közölni önnel, hogy a mint beszél, ön sokat szokott inni.” Tanító: „Különös, én ugyanazt hallottam a tanfelügyelő urról, de nem hiszem el.” — **Plébános:** „Mondd meg fiam Pista, mikor élvezzi az ember az egyéni szabadságot?” Pista: „Vakációban!”

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Segédszerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: a tulajdonosok nevében: **Haitsch Lajos.**

NYILT TÉR.*

Állandó lakhelyemnek Kassára való áttétele alkalmából, összes itteni barátainak s ismerőseimnek, kiktől személyesen el nem búcsúzhattam, ezennel szívélyes istenhözadó mondok, azon kérelmem kifejezése mellett, hogy engem nagyrabecsült jóindulatukban továbbra is részesíteni szíveskedjenek. Eperjesen, 1883. évi ápril hó 2-án.

Dr. Elsner Simon.

Zu vermieten

ist vom 1-ten Juli 1. J. angefangen die Gassen-Wohnung im 1. Stock des auf der Hauptgasse gelegenen **Novak'schen** Hauses. 3-1 Näheres beim Eigenthümer zu erfragen.

* Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIVATALOS RÉSZ.

36.

Árverési hirdetmény.

Alólított bir. végrehajtó közhírré teszi, miként az eperjesi kir. jbiróságnak 76. számú végzése által az eperjesi takarékpénztár javára, gf. Buttler Aladár ellen 390 frt s jár. erejéig lefoglalt és 1812 frtra becsült házbútor, fegyver, tájtipák és könyvek f. évi ápril hó 10-én d. e. 10 órakor Nagy-Sároson nyilvános árverés útján el fognak adni, — melyhez a venni szándékozók ezennel meghívtnak.

Eperjes, 1883. ápril hó 1-én.

Prescsák József
bir. végrehajtó.

78.
1883. V. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólított kir. járásbirósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszéknek 1882. évi 1376, 1379, 1378. és 1377 polg. számú végrehajtást elrendelő és az eperjesi kir.

járásbiróságnak 1883. évi 653, 654, 655 és 656 polg. számú kiküldő végzése által az Eperjesi Népbank javára, Bujanovits Béla soóvári lakos ellen 56 frt, 20 frt, 110 frt és 67 frt s járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 415 frt 70 krtra becsült különféle szobabútorok, képek, ágyneműk, férfi fehérművek, téli bunda, különféle téli- és nyári férfi-öltönyök, különféle arany- és ezüstneműekről szöllő többrendbeli zálogjegyek és különféle ezüst evőeszközökből álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 781/1883 polg. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Német-Soóváron leendő eszközésére 1883. évi ápril hó 11-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Eperjesen, 1883. évi márczius hó 30-án.

Fiffik Gyula
kir. bir. végrehajtó.

20.
1880. v. szám

Árverési hirdetmény.

Alólított kir. járásbirósági végrehajtó részéről közhírré tétetik, hogy az eperjesi kir. törvényszéknek 1881 évi 2385. polg. számú végrehajtást elrendelő, és az eperjesi kir. jbiróságnak 1882. évi 2970. polg. számú kiküldő végzése által a a kis-szebeni takarékpénztár javára, gróf Butler Aladár, gróf Butler Aladárné szül: báró Luzsinszky Mária és báró Luzsinszky szül. gróf Szirmay Lujza nagy-sárosi lakosok ellen 250 frt s járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 885 frtra becsült különféle szobabútorok, képek, tükörök, pipák, könyvek, egy zongora, két ló, két tehén és egy magyar szekérből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1883. évi 206. polg. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén Nagy-Sároson végrehajtást szenvedettek lakásán leendő eszközésére 1883. évi ápril hó 10-ének délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen a legtöbbet ígérőnek a becsáron alól is eladatni fognak.

Eperjesen 1883. évi márczius hó 28. napján.

Fiffik Gyula,
kir. jbir. végrehajtó.

Hirdetmény.

Sz. kir. Eperjes város hatósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a városi választóknak vál.-kerületenként az e czélból közgyűlésileg kiküldött választmány által egybeállított névjegyzéke az 1871. évi XVIII. t. cz. 41-ik §-a értelmében f. hó 11., 12., 13., 14. és 15-ik napján a városi irodában megtekinthető, s hogy az esetleges észrevételek a következő 5 napon belül tehetők meg.

Eperjesen, 1883. évi április 6.

Kyss Géza.

Zu verpachten ein

Ackerfeld

23 Joch gross bester Qualität

auf Eperieser Terrain hinter der grossen Brücke „Kralyova hura“.

Nähere Auskunft ertheilt Advokat **Tomka.**

Árverési hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy alólirott hivatalnál (a sófőzdékben) három éven keresztül termelendő búkkfahamu zárt ajánlattal összekötött nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett el fog adatni.

Venni szándékozók felhivatnak, miszerint 50 kros bélyeggel és 15 frt bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat folyó év április hó 18-án reggel 10 óráig az alólirott m. kir. hivatalhoz nyújtsák be; melyekbe az ajánlott összeg szó és számban hektoliterenként kiírandó és a feltételeknek teljes ismerete igazolandó.

Magy. kir. főbánya hivatal Soóvárt.

Asztalos- és kárpitos-butor.

Több száz szoba berendezésére legolcsóbb ár mellett mindenkor készletben kapható

STEINBACH SÁNDOR

cs. kir. kizárólag szabadalmazott

kárpitos, diszító és butorgyárosnál **Budapesten,**

Ferencz József-tér 6. sz. alatt „Európa“ szálloda átellenében.

Kiházasítási és nagyobb mérvű berendezéseknél különös árleengedés 5-2

Képes árjegyzék ingyen.

Gazdatiszt

ki több éven keresztül nagyobb gazdaságoknál alkalmazva volt s a gépkezelésben is jártas, alkalmazást keres. Bővebben értekezhetni e lapok szerkesztőségében.

Warnung für Auswanderer!

Diejenigen, welche nach Amerika reisen wollen, seien hieburc gewarnt, Handgelber nach dem Hafen zu senden, zumal es sehr häufig vorkommt, daß Leute eine Angabe zur Belegung der Plätze einsenden und dann an der Landesgrenze bei Passrevision oder wegen anderen Umständen angehalten und zurückgesendet werden, sonach das eingedehete Handgeld verlieren. Es empfiehlt sich demnach, nicht direkt nach dem Hafen zu reisen, sondern mit einem bekannnten renommirten inländischen Agenten so zu kontrahiren, daß der Passagier ohne jede Gefahr vor materiellen und anderem Schäden bewahrt wird, und daß ihm der inländische Kaufmann für Alles haftet.

Jede nähere Auskunft ertheilt unentgeltlich:

ARNOLD REIF, Wien, 25-2

Stadt, Kolowratring, Pestalozziggasse 1.

Tökéletesített fénydelejes lámpa

minden világító anyag és láng nélkül, sötétben önállóan világítva. Ezen összpontosult kisugárzással bíró lámpa, hálósobák, bányák, kőolaj- vagy más szesz-raktárak, istállók, egy szóval valamennyi tűzveszélyes helyiségben majdnem nélkülözhetlen, mivel a tűz vagy felrobbanás veszélyét tökéletesen kizárja. Közönségesebb munkák végzéséhez elegendő világító erejére nézve, 10 évre kiterjedő jótállást vállalunk. Minél nagyobb a lámpa, annál nagyobb a világító hatása. Szétküldése utánvét mellett történik. Ára 9, 12.50 és 35 márka darabonként. Bányák részére berendezve 10 márka, hálósobák számára 12-20 és 6 ával ellátva 35 márka.

Chemische Fabrik

Berlin, S. Gitschinerstrasse 78.

Dreher Antal-féle

KIVITELI PALACZKSEREK

egyedül kaphatók és megrendelhetők

csak

DIETRICH és GOTTSCHLIG-nél, Budapesten,

vagy

Dreher Antalnál, Kőbányán.

A nyáron át naponta háromszor friss töltés, a palaczkok töltése czéljára eltett, legkitünőbb kiviteli palaczksereknek.

Ismételadókat legnagyobb előnyökben és engedélyekben részesítjük.

Szíves tudomásra.

Azon t. cz. közönséget, mely csak Dreher-féle kiviteli sert fogyaszt, arra figyelmeztetjük, hogy csak azon palaczksernek hamisítatlanságáért és eredetiségéért kezeskedünk, melyeknek vignetáin a „Dietrich és Gottschlig“ név világosan olvasható.

10-2

Mustrák kívánatra bérmentesen.

Legnagyobb választékban

s jutányos árban csakis nálam kaphatók, legújabb női ruhakelmék, francia Creton, satin, moll és percalok ugyszintén napernyők.

Zavatzky Szilárd
(ezelőtt Kósch)
Eperjesen.

Vidéki megrendelések pontosan eszközölteknek.

Vidéki megrendelések pontosan eszközölteknek.

Regalien-Pachtung.

In Osztropatak ist das Wirthshaus — welches der bisherige Pächter bereits geräumt hat — sammt der Schankgerechtigkeit, vom 1-ten April 1. Jahres an zu verpachten. Die Bedingnisse sind zu erfragen in Osztropatak bei Hern Árpád v. Bánó und in Eperies bei Adv. Dr. Gyula Schmidt. 2-2

Geld

amerikanisches zahlt am besten

ARNOLD REIF

Wien, Kolowratring Nr. 9.

Jedwede Auskunft gratis.

Wunder der Industrie!

Die Massenverwaltung der falliten „Grossen Anglo-Britischen Silberfabrik“ verkauft sämtliche Waaren um 75 Procent unter der Schätzung. Gegen Einsendung des Betrages oder auch gegen Nachnahme von 16 Mark oder 8 fl. 75 kr. ö. W. erhält man ein äusserst gediegenes Speise- und Dessert-Service aus dem feinsten anglo-britischen Silber (welches früher über 60 fl. kostete), und erhält jeder Besteller eine schriftliche Garantie für das Weissbleiben der Bestecke auf zehn Jahre.

- 6 Tafelmesser mit vorzüglicher Stahlklinge,
- 6 echt anglo-brit. Silbergabeln aus einem St.,
- 6 massive anglo-brit. Silber-Speiselöffel,
- 6 feine anglo-brit. Silber-Kaffeelöffel,
- 1 schwerer anglo-brit. Silber-Suppenschöpfer,
- 1 massiver anglo-brit. Silber-Milchsöpfer,
- 6 vorzügl. anglo-brit. Silber-Messerleger,
- 6 Stück Dessertmesser mit Stahlklinge,
- 6 schwere anglo-brit. Silber-Dessertlöffel,
- 6 schwere anglo-brit. Silb.-Dessertgabeln, aus 1 St.,
- 6 feinste cisel. Präsentirtassen,
- 1 Theeseiher, feinsten Sorte,
- 1 Salz-, Pfeffer- und Zahnstocher-Behälter,
- 2 effectv. Salon Tafelleuchter.

60 St.

Als Beweis, dass meine Annonce auf keinem Schwindel beruht, verpflichte ich mich öffentlich, wenn die Waare nicht convenirt, dieselbe ohne jeden Anstand zurückzunehmen. Wer daher eine gute und solide Waare und keinen Schund für sein Geld bekommen will, der wende sich, so lange der Vorrath dauert vertrauensvoll nur an

L. GUTTMANN,

Wien, II., Darwingasse Nr. 2.

General-Depot der anglo-brit. Silber-Fabrik.